

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 16/05/2023

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG V: NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ (PHẦN BA)”

Chúng ta tu hành là để chúng ta quay về với pháp giới nhất chân, pháp giới nhất chân là pháp giới vĩnh hằng. Chúng ta đang lầm chấp ở thế giới hiện tại, nhiều người tìm cách để đạt được sự vĩnh hằng ở thế giới hiện tại này. Khi thân xác của chúng ta tan rã, trở về với cát bụi thì linh hồn của chúng ta sẽ đi theo nghiệp lực. Ở thế gian này, không có điều gì là vĩnh hằng!

Người thế gian nói: “*Hùm chết để da, người chết để tiếng*”. Con hổ chết thì sẽ để lại da, người chết đi thì để lại danh tiếng. Chúng ta trở về pháp giới nhất chân, không còn sinh tử luân hồi thì đó là chúng ta chân thật đạt được sự vĩnh hằng. Chúng ta tiếp nối được giáo dục Phật Đà, giáo dục của Cổ Thánh Tiên Hiền thì chúng ta mới chân thật là người có trí tuệ. Thân xác tứ đại này rồi một ngày cũng tan hoại thành đất, nước, gió, lửa. Chúng ta biết thân này là giả thì chúng ta phải nỗ lực nắm lấy thời gian ít ỏi này để làm những việc cần làm. Có những tấm gương đức hạnh, thời gian sống của họ rất ngắn nhưng họ đã hy sinh phụng hiến để lại cho đời tấm gương “*vạn thế sư biểu*”. Ngàn đời sau mọi người vẫn còn nhắc đến những tấm gương này.

Hòa Thượng nói: “***Pháp giới nhất chân ở khắp mọi nơi, nơi nào cũng tồn tại***”. Chúng ta không vào được thế giới nhất chân vì chúng ta chấp chặt vào “*cái ta*” nhỏ bé, tạm bợ. Nếu chúng ta rời khỏi cái ta nhỏ bé, chúng ta làm vì tất cả chúng sanh thì chúng ta sẽ bước vào “*cái ta*” rộng lớn. Tập khí của chúng ta là luôn chấp chặt vào “*cái ta*”, ban đầu chúng ta phát tâm vì mọi người nhưng sau đó chúng ta thoái tâm, chúng ta lại dính mắc vào “*cái ta*” nhỏ bé.

Hòa Thượng nói: “***Người hiện đại ưa thích đột phá. Chúng ta vào được pháp giới nhất chân chính là chúng ta đột phá. Chúng ta phải hướng đến pháp giới nhất chân để đột phá***”. Chúng ta đạt tới pháp giới nhất chân là chúng ta đã vượt qua các tầng không gian, đạt đến không gian vô tận. Chúng ta vượt ra khỏi “*cái ta*” nhỏ bé, hóa nhập vào “*cái ta*” của tất cả chúng sanh, chúng ta khởi tâm động niệm vì Phật pháp, vì giáo dục Thánh Hiền thì chúng ta sẽ bước vào thế giới vô cùng rộng lớn. Có vô số các pháp giới, nhà Phật chia thành mười pháp giới là pháp giới của Phật, Bồ Tát, Thanh Văn, Duyên Giác, Trời, Người, Súc Sanh, Ngạ Quỷ, Địa Ngục. Chúng ta đột phá khỏi mười pháp giới thì chúng ta đạt đến pháp giới nhất chân.

Hòa Thượng nói: “**Thế giới Tây Phương Cực Lạc là thế giới nhất chân vì chúng sanh về được thế giới Tây Phương Cực Lạc thì không bao giờ thoái chuyển, mãi mãi thăng tiến. Chúng ta chưa một lần đột phá được nên chúng ta vẫn luân quần trong mười pháp giới**”. Chúng ta mê lầm, chúng ta chấp chặt vào cái thấy, cái biết của mình nên chúng ta vẫn luân quần trong mười pháp giới. Chúng ta chỉ đến được pháp giới cao nhất là pháp giới của Trời, Người. Chỉ cần một lần chúng ta đột phá được thì chúng ta sẽ vượt thoát sinh tử luân hồi.

Chúng ta rất khó vượt qua tập khí xấu, ác của chính mình, chúng ta luôn bị tập khí xấu ác dẫn dắt. Chúng ta rất dễ làm việc xấu nhưng rất khó làm được việc tốt. Chúng ta nỗ lực mà chúng ta còn chưa thể vượt qua được tập khí, xấu ác vậy thì nếu chúng ta ngồi một chỗ ỷ lại, nương nhờ vào các đấng bề trên thì chắc chắn chúng ta không thể vượt qua được.

Hòa Thượng nói: “**Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt không thích nghe khuyên**”. Người xưa cũng nói: “*Trung ngôn thì nghịch nhĩ, xảo ngôn thì thuận nhĩ*”. Ngày nay, người thế gian chỉ thích nghe những lời thuận ý, vừa lòng. Họ không tin những lời chân thật, thấu tình đạt lý mà tin theo những lời mê hoặc. Có người nói rằng, niêm Phật không cần giữ tâm thanh tịnh, không cần giữ giới, không cần diệt vọng tưởng, rất nhiều người tin theo những lời này. Người thế gian muốn “*vô công hưởng lộc*”. Họ muốn ăn dưa, muốn ăn đậu nhưng họ không muốn trồng mà muốn người khác trồng cho họ. Chúng ta muốn vượt thoát sinh tử, vượt ra khỏi tam giới thì chúng ta không để những tập khí “*tự tư tự lợi*”, hưởng thụ “*năm đục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*” dấy khởi. Chúng ta muốn vào được pháp giới của Thiên Nhân, ngoài việc chúng ta tu Thập Thiện chúng ta còn phải tu tâm từ bi, hỷ xả.

Có những người bố thí rất nhiều tiền vì họ mong đời sau họ sẽ được hưởng phước báu ở cõi Trời, cõi Người. Nếu tiền họ mang bố thí là tiền không thanh tịnh, tiền có được từ nghề nghiệp không lương thiện, do phạm pháp thì họ không thể có phước báu. Nghề nghiệp, đời sống của chúng ta làm phải phù hợp với Bát Chánh Đạo. “**Bát Chánh Đạo**” bao gồm: “**Chánh Kiến, Chánh Tư Duy, Chánh Ngữ, Chánh Nghiệp, Chánh Mạng, Chánh Tinh Tấn, Chánh Niệm, Chánh Định**”.

Hòa Thượng nói: “**Trong “Thái Thượng Cảm Ứng Thiên” nói rất hay: “Họa phước vô môn, duy nhân tự triệu”. Nếu trong cuộc sống, chúng ta do hữu ý hay vô ý mà đắc tội với người khác thì chúng ta sẽ chiêu cảm đến quả báo không như ý. Trong lúc tu hành chúng ta sẽ gặp phải rất nhiều ma chướng**”. “**Họa phước vô môn, duy nhân tự triệu**” nghĩa là họa phước không tự đến mà do con người chiêu cảm, mở đường, dẫn lối cho chúng đến. Chúng ta không đắc tội với người thì chúng ta sẽ gặp ít ma chướng, chúng ta đắc tội với nhiều người thì chúng ta sẽ gặp nhiều chướng ngại. Khởi tâm động niệm, hành động tạo tác bất thiện của chính chúng ta đã chiêu cảm ma chướng. Chúng

ta vô tình gây thù chuốc oán với người thì chúng ta đã gặp chướng ngại. Nếu chúng ta cố tình gây khó khăn, chướng ngại cho người vậy thì chúng ta càng gặp nhiều chướng ngại hơn.

Nếu trong đời trước chúng ta đã vô tình hay cố ý đắc tội với người thì đời này chúng ta phải toàn tâm, toàn lực hy sinh phụng hiến để chúng ta có âm đức hồi hướng, hóa giải với oan gia. Chúng ta làm những việc cảm động người thì chúng ta chắc chắn cũng làm cảm động oan gia. Nếu chúng ta không thật làm thì chúng ta sẽ gặp chướng ngại trùng trùng. Hòa Thượng nói: **“Tất cả những điều chúng ta gặp trong đời đều là nhân trước quả sau”**. Chúng ta đã tạo nhân thì chắc chắn chúng ta sẽ nhận quả. Tất cả những thiên tai, dịch bệnh đang diễn ra cũng đều là nhân trước, quả sau. Chúng ta phải tích cực gieo nhân tốt, khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật của chúng ta đều phải dựa trên lời giáo huấn của Phật, của Cổ Thánh Tiên Hiền. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta ít đắc tội với người thì chướng ngại của chúng ta sẽ ít. Chúng ta đắc tội với người nhiều thì chướng ngại của chúng ta sẽ nhiều”**.

Có người hỏi Hòa Thượng, trên bước đường hành đạo của Ngài, Ngài có gặp khó khăn gì không. Hòa Thượng bình lặng quán sát một chút rồi trả lời: **“Tôi không hề có chướng ngại, tất cả đều là tâm nghĩ sự thành!”**. Tâm Ngài nghĩ, việc Ngài làm đều vì lợi ích chúng sanh, không có một chút mây may cho mình nên Ngài không có chướng ngại. Chúng ta nghĩ đến lợi ích của mình, của đoàn thể của mình nên chúng ta có chướng ngại. Mấy mươi năm qua, tôi nghe theo lời dạy của Hòa Thượng nên tôi cũng không gặp chướng ngại, mọi việc đều là **“tâm nghĩ sự thành”**.

Chúng ta là phàm phu, chúng ta rất khó để không đắc tội với người. Người xưa nói: **“Uốn lưỡi ba lần trước khi nói”**. Trước khi nói, chúng ta phải suy nghĩ, cân nhắc xem có nên nói những lời này hay không. Chúng ta muốn tốt cho người nhưng chúng ta nói không khéo, người khác không muốn tiếp nhận thì chúng ta đã vô tình tạo oán kết với người. Chúng ta gặp chướng ngại trùng trùng đều do đây mà ra!

Hòa Thượng nói: **“Tri kiến của chúng ta phải là chánh tri, chánh kiến. Chúng ta thấy đúng, biết đúng. Chúng ta muốn có chánh tri, chánh kiến thì chúng ta thay cái thấy, cái biết của mình bằng cái thấy, cái biết của Phật Bồ Tát. Chúng ta học theo cái thấy, cái biết của Phật Bồ Tát thì cái thấy, cái biết của chúng ta sẽ chánh”**. Chúng ta là phàm phu, tập khí sâu dày, tri kiến của chúng ta luôn là vì ta, vì cái của ta. Tri kiến của chúng ta luôn là tà vì vậy chúng ta phải thay cái thấy, cái biết của mình bằng cái thấy, cái biết của Phật Bồ Tát.

Hòa Thượng nói: **“Tổng cương lĩnh của pháp môn niệm Phật là: “Phát Tâm Bồ Đề, một lòng chuyên niệm”**. **“Phát Tâm Bồ Đề” chính là chánh tri, chánh kiến. Chúng ta không có chánh tri, chánh kiến thì dù chúng ta đạt đến nhất hướng chuyên niệm thì chúng ta cũng rất khó để thành tựu**”. “Tâm Bồ Đề” là tâm phục vụ chúng sanh.

Việc chúng ta phụng vụ chúng sanh, làm lợi ích chúng sanh không cản trở việc chúng ta một lòng chuyên niệm. Chúng ta phải vừa một lòng chuyên niệm vừa phát Tâm Bồ Đề.

Hòa Thượng nói: **“Một lòng chuyên niệm chính là một câu “A Di Đà Phật” niệm đến cùng”**. Ngoài câu **“A Di Đà Phật”** ra thì tất cả đều là vọng niệm, là xen tạp. Hòa Thượng nhắc đi nhắc lại: **“Chúng ta có đủ can đảm suốt cuộc đời này chỉ niệm một câu “A Di Đà Phật” không!”**. Càng ngày, tôi càng thể hội điều này không dễ làm vì tâm chúng ta còn xen tạp quá nhiều thứ.

Hòa Thượng nói: **“Tri kiến chính là nhận thức đối với Phật pháp, đối với thế gian pháp. Chúng ta có nhận biết chính xác thì đây chính là chánh tri, chánh kiến. Phật pháp ở thế gian giáo hóa chúng sanh, không gì khác ngoài việc giúp chúng sanh xây dựng chánh tri, chánh kiến. Một người tu hành không thể khắc phục được phiền não, tập khí là do chánh tri, chánh kiến của họ chưa chính xác”**. Chúng ta chưa khắc phục được tập khí, phiền não là do chúng ta chưa hiểu được một cách cặn kẽ.

Nếu chúng ta hiểu thấu, khi chúng ta phiền não là chúng ta đang tạo nghiệp luân hồi, chúng ta khởi tham, sân, si là chúng ta khởi nghiệp nhân của ba đường ác thì chúng ta sẽ không dám làm những điều này nữa. Nếu chúng ta hiểu thông, hiểu thấu thì chúng ta sẽ dễ dàng khắc chế được tập khí, phiền não. Hiện tại, chúng ta chưa hiểu một cách thấu triệt đối với Phật pháp và thế gian pháp. Nếu chúng ta không học thì chúng ta giống như **“éch ngòai đày giếng”**. Chúng ta càng học, càng hiểu thấu thì chúng ta càng thấy mình chưa làm được gì. Nếu chúng ta không học thì chúng ta sẽ cho rằng, chúng ta đã làm được rất nhiều điều nhưng tại sao chúng ta vẫn phiền não, khổ đau. Hòa Thượng nói: **“Công phu của chúng ta ở trên giấy, trên văn tự chứ không phải trên khởi tâm động niệm, việc làm”**. Chúng ta cũng làm nhưng chúng ta chỉ làm cho dễ coi.

Chúng ta phải quán chiếu, vì sao người khác làm thành công còn chúng ta làm thì không thành công? Người khác làm bằng tâm chân thành còn chúng ta làm ở hình tướng, chúng ta làm vì **“danh vọng lợi dưỡng”**. Chúng ta làm vì lời khen chính là chúng ta làm vì **“lợi dưỡng”**. Chúng ta không làm cảm động người nên chúng ta không được người khác hỗ trợ. Chúng ta trồng rau sạch bằng tâm chân thành nên mọi việc đều thuận lợi, rất nhiều người phát tâm làm cùng chúng ta. Khi chúng ta lắp đặt dây chuyền sản xuất đậu, chúng ta làm đến quy trình thứ ba thì chúng ta đã hoàn thiện được đến mức tốt nhất vì chúng ta được một người đã sản xuất đậu hơn 20 năm chia sẻ kinh nghiệm. Người xưa nói: **“Chỉ thành cảm thông”**. Chúng ta làm bằng tâm chân thành thì trên chúng ta cảm thông với chư Phật, dưới chúng ta cảm thông với tất cả những chúng sanh tầng không khác. Chúng ta chân thành, thật tâm làm thì chúng ta sẽ không có chướng ngại!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!